

JAKUB

11

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

Ročník XXII.

25. prosince 2014

SLOVO ÚVODEM

Milí přátelé, rok se s rokem sešel, a proto mi dovolu za celou redakční radu Jakuba popřát Vám i Vaším blízkým pokojné Vánoce a požehnaný rok 2015. Ať je pro Vás plný skutečné radosti a pokoje, které svět nemůže dát!

Co ve vánočním vydání Jakuba objevíte? Zamyšlení nad Vánoci a pro úplnost i pořady vánočních bohoslužeb. Dále pak informace o volbách do Pastorační rady, představení skupiny Krátká chvíle, která hraje na „dětských“ mších sv., ohlednutí za duchovní obnovou v Čihošti, kázání papeže Františka o mnohých z Vás – svatých mužích a ženách dneška a v neposlední řadě také vánoční rozhovor s panem biskupem K. Herbstem. Přeji ničím nerušené vánoční čtení. JS

JAK JE PŘESVĚDČIT, ŽE TO MYSLÍM PRO JEJICH DOBRO?

Kdysi za jednoho mrazivého Štědrého večera seděl zamyšleně muž u krbu, ve kterém plápolal oheň, a přemítal o významu Vánoc. „Pro Boha nemá cenu, aby se stal člověkem,“ uvažoval. „Proč by všemohoucí Bůh měl trávit svůj drahocenný čas s někým, jako jsme my? A i kdyby, proč by se chtěl narodit zrovna ve stáji? Ani nápad! Celá ta věc je nesmysl. Kdyby

Bůh opravdu chtěl sestoupit na zem, určitě by si našel jiný způsob.“

Náhle muže vyrušil z úvah divný zvuk přicházející zvenku. Přiskočil k oknu a opřel se o rám. Venku uviděl houf sněžných hus, které divoce mávaly křídly a zoufale se plácaly v hlubokém sněhu. Byly jako omámené a pomatené. Zřejmě z vyčerpání odpadly od většího hejna směřujícího do teplejších krajin.

Muži jich bylo líto, a tak se zachumlal do teplého oblečení a vyšel ven. Pokusil se zahnat roztfresené husy do teplé garáže, ale čím víc se snažil, tím víc ptáci zmatkovali. „Kdyby tak věděli, že je chci zachránit,“ pomyslel si muž. „Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?“

Tu ho napadlo: „Kdybych se aspoň na chvíli stal taky sněžnou husou a mohl s nimi mluvit jejich řečí, pak by mě pochopily.“

V náhlém osvětlení si vzpomněl, že je Štědrý večer, a široce se usmál. Vánoční příběh se mu už nezdál nesmyslný. V duchu si představil prostě vyhlížející dítě ležící v jeslích ve stáji v Betlémě. Už rozuměl vánoční záhadě: Bůh se stal jedním z nás, aby nám naši řeči mohl sdělit, že nás miluje, že nás miluje právě teď a že mu jde o naše dobro.

Brian Cavanaugh

VÁNOCE 2014	DEN		ČAS	POZNÁMKA
	26. 12. pátek	svátek sv. Štěpána	8.00	
	28. 12. neděle	Svatá rodina	8.00 a 10.00	obnova manželského slibu
	31. 12. středa	konec roku	16.00	poděkování za uplynulý rok
	1. 1. čtvrtek	sl. Panny Marie	8.00 a 10.00	

VÍTE TO?

- **Dětská mše sv.** bude 4. ledna 2015 v 10.00
- V listopadu se prostřednictvím sbírek vybralo 10 166 Kč. Výdaje činily 17 969 Kč (z toho plyn 7 370 Kč, údržba věžních hodin 8 000 Kč a režijní výdaje 2 599 Kč).
- V lednu 2015 začíná další dvouleté období **společné modlitby živého růžence**; podrobnější informace v minulém Jakobovi nebo na tel. 736 264 590 (L. Zemková).
- V neděli 4. 1. 2015 v 17.00 bude v kostele sv. Jakuba **koncert sboru Codex temporis**
- 17. 1. 2015 proběhne v příbramské sokolovně **24. Společenský večer**; lístky lze zakoupit nebo zamluvit po mši sv. u paní Marie Markové nebo později na místě
- **Volby do pastorační rady** proběhnou v neděli 25. 1. 2015; kandidáty můžete navrhnout do neděle 11. 1. 2015; návrhy vzhazujte do označené krabice uprostřed kostela

POZVÁNÍ NEJEN PRO MLADÉ

- Od 29.12.2014 do 2.1.2015 se v Praze koná pod patronací komunity Taizé **Pouť důvěry na Zemi - Evropské setkání mladých**. Na společné modlitby do pražských chrámů jsou všichni zváni. Více na www.taizepraha.cz a v zářijovém vydání zpravodaje JAKUB
- Centrum života mládeže v Příchovicích zve od 26.12.2014 do 4.1.2015 na **oslavu příchodu nového roku**. Akce je určena pro starší 15 let. Více na krizovatka.signal.cz.
- DCŽM Vesmír v Orlických horách zve na **oslavu příchodu nového roku** od 28.12.2014 do 2.1.2015, více na vesmir.signal.cz
- Centrum života mládeže Vesmír v Orlických horách zve všechny mladé na „**SNB weekend**“ od 23.1.2015 do 25.1.2015, začátek v 18.00. Akce je určena všem, kteří jezdí „na prkně“, létají či padají a chtějí si užít spoustu zábavy na sněhu. S sebou snowboard, spacák, přezůvky a doporučený příspěvek 220 Kč/den + peníze na vlek. Více na vesmir.signal.cz

- Od 30.1.2015 do 1.2.2015 jsou zváni všichni mladí od 12 do 17 let **na víkendovku do ADCM Nazaret v Praze**. Víkendovka začíná v pátek v 18.00 mši svatou v kostele sv. Jakuba v Kunraticích, končí nedělním obědem. S sebou spacák, přezůvky, Bibli a 350 Kč. Hlaste se na e-mail nazaret@apha.cz
- Od 6. do 8. února 2015 zve ADCM Nazaret v Praze-Kunraticích **na taneční víkend „Let's dance!“** všechny mladé od 18 let. Začátek v pátek v 18.00 (mše sv.), konec v neděli obědem. Tanečníci se mohou těšit na výborné lektory, skvělou zábavu a dobré jídlo. Cena 600 Kč (pracující), studenti 400 Kč.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY

Před volbami do pastorační rady je potřeba přiblížit si její smysl a funkci.

1) FUNKCE A FUNGOVÁNÍ

Jak říkají stanovy Arcibiskupství pražského: „Pastorační rady mohou a mají být zřizovány jen za tím účelem, aby jejich činnost podporovala a vedla k účinné evangelizaci společnosti, duchovnímu oživení a povznesení farnosti a tím sloužila k větší slávě Boží.“

Pastorační rada (dále jen PR) není řídicí orgán farnosti. „Je poradním a pracovním orgánem faráře. Spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících, podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši.“ (Sk 4,12)

Míra její prospěšnosti je vždy úměrná stavu komunikace a přátelské spolupráce s farářem (administrátorem) farnosti, navzájem mezi členy PR a komunikace mezi věřícími vůbec. Jsou farnosti, kde PR funguje dobře. Jsou ovšem i farnosti, kde jsou členové v pokušení úkolovat faráře nebo ho při menší míře vychování „stavět do latě“.

„Na základě povinnosti všech věřících podílet se na učitelském, pastýřském a kněžském úřadě (službě), tj. všeobecné kněžství, nese PR spoluodpovědnost za šíření poselství spásy

a proměnu pozemského řádu duchem evangelia, podle Kristova příkazu: „Budete mi svědky.“ (Sk 1,8) Aby mohli plnit své úkoly, snaží se všichni členové PR spolu se svými pastýři o svou duchovní formaci, další náboženské vzdělávání a o celkový rozvoj vlastní osobnosti.“

„Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti podílet se na vytváření pastoračního programu.“ Tzn. uvažovat o cílech a podle toho o směřování farnosti a prostředcích k tomu.

PR může jmenovat odborné komise (úseky) pro speciální úkoly a vymezi jejich pravomoc. To znamená, že pastorační rada není k tomu, aby všichni projednávali všechno, ale aby tyto jednotlivé komise projednávaly pracovní jednotlivé oblasti života farnosti (kupř. liturgický úsek, úsek pro práci s dětmi, pro výuku náboženství, pro práci se seniory, charitní úsek (pokud ve farnosti charita funguje), úsek biblické práce a vzdělávání, prezentace farnosti (farní časopis, web, stránky apod.), stavební úsek). Každý úsek má někoho, kdo má věci na zodpovědnosti jako vedoucí nebo moderátor („tahoun“). PR potom jen přijímá zprávy z jednotlivých úseků a vyjadřuje se k nim. Ovšem konkrétní obsah např. dětských bohoslužeb, obsahu „Jakuba“ apod. při svém pravidelném zasedání neřeší.

PR se schází zpravidla jednou za měsíc, nemělo by to být méně než dvakrát do roka.

Velmi důležité je, co stanovy výslovně neuvádějí, ale logicky předpokládají a co je uvedeno v jiných materiálech. Totiž, aby se zasedání PR začínalo modlitbou nebo úryvkem Písma, kratší meditací apod. A aby se za záležitosti farnosti členové PR i sami osobně modlili. Jinak by to byla pouhá „konference“, porada, což by tedy ke chvále Boží určitě nebylo – a o ni právě jde!

2) SLOŽENÍ

Předsedou pastorační rady je vždy farář. Počet členů PR určí farář po dohodě s volební

komisí a po konzultaci s farníky. Polovina členů je volena farností, polovinu jmenuje farář. Zde by nemělo jít o doplnění zvolených, kteří se do počtu nevešli. Pokud se někdo v průběhu vzdá členství v PR, je automaticky PR doplněna o věřícího s dalším nejvyšším počtem hlasů.

Po jmenování PR je zvolen místopředseda a sekretář (zapisovatel, který vede agendu).

Farář určí před volbami tříčlennou volební komisi, která se postará o průběh voleb. Každý kdo chce, může napsat své kandidáty na lístek. Seznam kandidátů musí být uveřejněn nejpozději 14 dní před volbami na vývěsce v kostele. Volit může každý od 15 let věku. PR se oficiálně ustanovuje na dobu max. 5 let. Podle zvážení farnosti může být ustanovení kratší; nemělo by to být kratší než 3 roky.

3) ZPŮSOB PRÁCE

Zasedání pastorační rady svolává a řídí předseda (tj. farář). Tuto povinnost může pro jednotlivý případ přenést na místopředsedu. Zasedání a jednání nesvolaná předsedou či svolaná bez jeho pověření jsou neplatná (výjimečně ovšem mohou být dodatečně jím schválená). Zápisy a příp. korespondence PR musí být potvrzeny podpisem předsedy. Každý člen PR má právo nejpozději 14 dní před zasedáním PR písemně navrhnout, o čem se má jednat; návrh je přijat schválením nadpoloviční většinou přítomných členů PR. Jde tedy o konkrétní potřebné záležitosti, ne o to, „o čem bychom třeba jednali“.

Schůze PR jsou VEŘEJNÉ. PR informuje o své činnosti běžným způsobem (na vývěskách v kostele apod.).

Pokud ostatní kostely (obce) farnosti nemají vlastní PR, měl by být za každou vždy jeden delegát v PR farního kostela. Pokud jde o sv. Jakuba, je otázkou, jaký to bude mít smysl. Kostely ve Višňové a v Suchodolu žijí svým vlastním životem, naše problematika je jim cizí a my se o ně také nezajímáme. Jediné, co máme společného, je farář a společný finanční rozpočet. Ale právě tím by se mohly jednotlivé části farnosti postupně trochu sobě přiblížit.

Ustavení PR je doporučeno a chvályhodné; povinná je ekonomická rada farnosti. PR zvolí jednoho zástupce do ekonomické rady farnosti, farář určí další členy. Určení jsou ti, kdo se v této oblasti ve farnosti pohybují, rozumu jí a mají přehled.

Toto je stručný, ale základní výtah ze stanov, doplněný jen několika údaji z dalších materiálů o PR. Kdo chce, může si na internetu vyhledat další podněty k PR.

farář

SKUPINA KRÁTKÁ CHVÍLE

Je mou milou povinností a vlastně hlavně radostí představit naší farnosti Krátkou chvíli.

Historie dětských mší sahá až k panu kanovníkovi Václavu Kratochvílovi. Zde začíná také éra rytmické kapely, která doprovázela bohoslužby pro děti. Bylo by zdlouhavé spočítat, kolik členů se v této kapele vystřídal. Bylo zde i několik etap a v každé z nich byl jeden „tahoun“, který vybíral písničky, svázal ostatní členy na zkoušku či na mši a kapelu také vedl. Název Krátká chvíle vznikl krátce před tím, než do naší farnosti přišel P. Jiří Pecka. Název kapely tenkrát vzešel na počest P. Kratochvíla, odtud Krátká chvíle. Tuším, že o historii Krátké chvíle již psal do Jakuba náš varhaník pan Jiří Gutwirth.

Ale pojďme k poslední „tváři“ této kapely. V posledních letech se stalo tradicí, že 1. neděle v měsíci je zaměřená na děti a tuto bohoslužbu Krátká chvíle doprovází. Z postupně dorůstajících dětí v naší farnosti se kapela vyprofilovala tak, že máme vedle zpěvu i různé nástroje; klávesy, různé druhy fléten, housle, saxofon, kytaru, baskytaru, rytmické nástroje. Jako je každá neděle zaměřená na určité téma, tak je i pokaždé jiné složení kapely, vždy podle toho, kdo je aktuálně v kondici a není zrovna na nějaké akci. Takže se klidně může stát, že jednou nás hraje plný počet, což je aktuálně nějakých 20 členů, jindy je nás sotva polovina.

Rád bych vám přiblížil, jak to celé funguje a proč to tak funguje. Ideál je vybrat písničky na mši 14 dní či týden před samotnou dětskou mší. Realita je ta, že členům kapely či jejich ro-

dičům přistane SMS v jakoukoliv deňonoční dobu tak 2-3 dny přede mší. SMS se snažím skrouhnout na minimum, takže: “Hezký den, posílám písničky na mši: teď následuje řada čísel a na konci se mi vejde: sraz v ne v 9 v kostele. L” Tak a odesláno. Co se děje do neděle do 9 upřímně nemám tu chuť. Ale výsledek je ten, že se v neděli sejdeme v 9 hodin ráno v kostele a vybalujeme nástroje, ladíme, roznášíme zpěvníky po kostele a zkoušíme. Ehm, zkoušíme? Přehrajeme si písničky, maximálně si řekneme, kdo má předeheru, a už ministranti zvoní na začátek mše svaté. Ladí, neladí? Na to už je trochu pozdě! Někdy si muzikant odběhne do sakristie otočit kolíkem u houslí či kytary a už se zase může hrát. Na konci mše svaté mě vždy mile potěší vřelý potlesk věřících. Jo, stojí to za to. Ne pro ten potlesk, ale přece pro chválu Boží, ne? Než se naděju a sbalím si kytaru, je vše uklizené: zpěvníky, stojánky, mikrofony. Je skvělé mít kolem sebe lidi, co si všimají a přiloží ruku k dílu. A teď nemyslím jen kapelu, ale i ostatní lidi. Po cestě domů si říkám, že je fajn, že tu ty děcka jsou! Ale kdo za to může? Především rodiče! Myslím si, že vybrat písničky, stoupnout si před kapelu a říct: Tři, čtyři; to byste jistě také zvládli. Velkou a hlavní zásluhu však na tom všem mají rodiče, kteří své děti podporují ve hře na nástroj, platí jim hudebku, dohlíží na ně při domácím cvičení, tohle všechno stojí hodně úsilí. A nemenší zásluhu mají děti. Zpívají, hrají, cvičí, vydrží. I to dnes není samozřejmé. Až budete chtít vyjádřit dík, jděte za dětmi a jejich rodiči. Já jim za to také děkuju!

A abyste věděli, kdo za tím je: Viky, Bára, Dorotka, Šarlotka Ciklerovy, Irenka, Honzík, Liduška, Julinka Brodničková, Hanička, Eliška, Markétka Kopeckých, Zuzka Soukupová, Kája Vaňousová, Verča Vaněčková, Verča Stejkózová, Magda Janoušková, Štěpán Kříž, Anička Stejkózová, Tonda Blatný. Tondovi a Aničce patří dík za jejich ochotu a trpělivost při mojí časté absenci, kdy se chopí vedení zkoušky i hraní při mši.

Jsmo rádi, že máme velkou podporu i od

našeho pana faráře. Jeho osobitý přístup nás utvrzuje v tom, že jsme přijímáni.

Občas mi proběhne hlavou: Až tyhle děti odrostou, budou ještě stále hrát v Krátké chvíli? Nebo se postupem času oddělí, založí si vlastní sbor, kapelu? Jen víra a naděje nás drží, že přijdou další malí a noví členové.

Děkuji všem, kdo nás jakkoliv podporují.

Za Krátkou chvíli Lukáš Marek

PS: Ještě mě napadla jedna věc. Nosím v hlavě myšlenku udělat nástěnku Krátké chvíle, kde by byli členové, každý by měl svoji profilovou fotku, napsal by o sobě pár vět. Záložka Krátká chvíle by mohla být i na webových stránkách farnosti. Zde by mohly být i nějaké audio či video ukázky. Je to všechno hudba budoucnosti. Pokud by byl někdo, kdo by viděl cestu, jak i toto zrealizovat, budu rád.

JEŽÍŠ ŘÍKÁ...

... „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili,“

Ani jsem ji tehdy neznala, snad jenom od vidění. To jaro, před čtyřmi roky, přišla na mši k Jakobovi a poprvé zaslechla moje SOS volání. „Budou nám měnit okna a zateplovat barák, a ten binec potom...!“ Několikaměsíční postrach staříků a invalidů v DPS v Brodské. Sama se pak ohlásila: „Kdy můžu přijít? A bude se Vám to hodit?“ Tehdy jsme si ještě vykali. Pak přišla znovu. Se svými syny, se svojí sestrou, s kamarády, štaflemy a s kelbely s barvou. Ten rok mi už dlouhé měsíce umírala máma. Stejně, jako dva roky předtím se svým manželem, jsem denně spolu s ní šlapala nekonečnou bolestnou kalvárii. „Odpusťte mi, lidi, nezlobte se na mne, já fakt musím jet i dneska...“ Vrátila jsem se za tmy, právě finisoval závěrečný úklid. Uvítali mě rozesmátí dělníci s krupičkami barvy na obličejic a do meruňkova rozsvícený čistý byt. Tak ahoj, a kdybys něco potřebovala ... to zatykáni na odchodu, už mezi dveřmi, bylo spontánní.

Letos to začalo telefonátem. „Přijdu na kafe, řekni, kdy se ti to bude hodit.“ Ověšená dárky a produkty vlastních rukou, zůstala ho-

dinku a „nebudu se zdržovat, jistě jsi unavená“. Skoro jsem zapomněla na svoje postesknutí, že Vánoce jsou na krku a ta okna a ty záclony ... Za pár dní mi zavolala: „Brnkla jsem sestře, zaběhneme v úterý po práci, jo?“ Zaběhly. Necelé dvě hodiny blýskání a obav, „hlavně, abys nastydla!“ o mne ...

Pak ještě. Vrátila jsem se, už po několikaleté letos, z nemocnice. „Jak je? Nepotřebuješ něco? Hned, jak budeš cokoli potřebovat, zavolej. Ale určitě, ano?“

Advent znamená příchod. Příchod Božího syna. Na Vánoce. Ke mně už Bůh přišel. A přichází. V těch lidech. V sestřích, Magdě a Ludmile Zemkových, v přátelích, kteří mě kdy oslovili, nabídli mi pomoc, pomohli mi.

Přichází k nám všem denně, ve všech lidech dobré vůle.

Vám všem, přátelé, přeji požehnané Vánoce a vřelý Kristův pokoj, do celého roku 2015!

Jaroslava Populová

DUCHOVNÍ OBNOVA V ČÍHOŠTI

V pátek 21. listopadu jsem vyrazil společně s pražskými salesiány na duchovní obnovu do Číhoště. Téma této duchovní obnovy byl Josef Toufar, jeho život, působení v Číhošti a jeho smrt. Někteří lidé jeli auty, zbytek musel jet vlakem. Na faře v Číhošti jsme se všichni setkali a seznámili se. Na tuto obnovu nás dorazilo 11. Po krátké modlitbě jsme se pustili do vydatné večeře. Tato duchovní obnova byla určena lidem od 15 let až do stáří. Sešli se zde 2 faráři ze Salesiánského střediska. Byli jsme převážně v klučicím složení.

Druhý den jsme se sešli v jídelně u snídaně. Po snídani následovala krátká i delší povídání o Josefu Toufarovi. Dopoledne jsme zakončili chutným obědem. Následoval krátký odpočinek a procházka po okolí. Navštívili jsme zeměpisný střed naší republiky. Zastavili jsme se také u zasypaného stříbrného dolu. Poté jsme se vrátili a následovala prohlídka kostela. Přednášel nám místní starousedlík, který si faráře Josefa Toufara pamatoval ze svého dětství. Prohlídka s přednáškou byla velmi zajímavá. Poté přijela delegace z Prahy. Měli

zde domluvenou prohlídku stejně jako naše skupina. S pražskou skupinou přijel i kněz, a tak jsme společně uspořádali mši svatou. Po mši jsme se šli ohřát na faru. Každý jsme si dali hrnek horkého čaje a kousek zákusku. Následně jsme si povídali a následovala večerní adorace v kostele. Po adoraci jsme se přesunuli zpět na faru, kde jsme měli volný program. Poté jsme šli postupně spát.

Neděli jsme začali snídání, poté jsme si nachystali dataprojektor a pustili jsme si fotky z nedávné exhumace Josefa Toufara ze hřbitova v pražských Ďáblicích. V 10:30 jsme šli na mši. Kostel byl z větší poloviny zaplněn. Po mši jsme se odebrali na faru, kde jsme se naobědvali a rozloučili jsme se.

Oldřej Janoušek

KÁZÁNÍ PAPEŽE FRANTIŠKA

(Dům sv. Marty ze 4. 11. 2014 – rok rodiny)

„Jsou mnozí skrytí svatí: muži, ženy, otce a matky rodin, nemocní, kněží, kteří denně uskutečňují Ježíšovu lásku. To dodává naději. Pomysleme na ty nejmenší. Na nemocné, kteří obětují svoje utrpení za církve, za druhé. Pomysleme na mnohé staré lidi, kteří trpí a modlí se. Pomysleme na četné matky a otce rodin, kteří usilovně táhnou vpřed svoji rodinu, výchovou dětí každodenní prací, navzdory problémům, ale vždy s nadějí v Ježíše. Nenaparují se, ale dělají, co mohou. To jsou svatí všedního života.“

Pomysleme na četné kněze, kteří se nevystavují na odív, ale s velkou láskou pracují ve svých farnostech: katechizují děti, starají se o staré a nemocné, připravují ke svátostem... A každý den to samé, to samé. Neomrzí se jim to, protože jejich základem je skála, Ježíš. On dává církvi svatost a obdařuje nadějí.

V tomto období přípravy na Vánoce prosme Pána, abychom pevně stanuli na skále, kterou je On. Naši nadějí je On. My všichni jsme hříšníci, jsme slabí, ale vkládáme-li nadějí v Něho, budeme moci jít vpřed. A v tom je radost křesťana: vědět, že v Ježíši je naděje, odpuštění, pokoj a radost. A nevkládat nadějí do věcí, které dnes jsou a zítra nebudou.“

zpracoval DHF

ROZHOVOR

Na počátku adventní doby nám přijel do farnosti posloužit biskup Karel Herbst. Nechtěli jsme ho příliš zdržovat, ale přesto nám to nedalo a položili jsme mu pár krátkých otázek:

Kočka, nebo pes? Asi kočka, protože pejskovi je třeba více se věnovat. Prakticky ale ani jeden.

Řízek, nebo dort? Řízek, ale ani ten být nemusí.

Pivo, nebo víno? S přáteli víno, k jídlu spíš pivo.

Auto, nebo motorka? Dnes už jediné auto.

Moře, nebo hory? Hory! To je sen. Polámaná noha mi ovšem brání, hlavně ty sestupy.

Čemu se v poslední době nejvíce věnujete?

Mít dobrou knihu v ruce, jen opravdu dobrou si ponechám, takových je ale málo.

Jaká je Vaše nejranější vánoční vzpomínka?

Babička pod stromčkem, brzy nám odešla.

Co Vás přes Vánoce čeká? Cestovat do různých farností, spojené s úpěnlivou prosbou o přiměřené počásí

Jaké je Vaše nejoblíbenější vánoční zamyšlení? Že nám Bůh otec dává vzácné dary. Nejvzácnější – sebe!

Máte nějaký oblíbený vánoční zvyk, který do držujete? Na Štědrý den jdu na večeri k bratřům salesiánům.

ŠV

KULTURNÍ REVUE

DR. ROHR: TEOLOGIE PARADOXU

„To jsou paradoxy, pane Vaněk...“ je známý citát ze hry Audience Václava Havla. Vzpomněl jsem si na tuto hru, když jsem poslouchal audio přednášku amerického františkánského kazatele Richarda Rohra na téma Teologie paradoxu z roku 2008. Překvapilo mne, že simultánní překlad z angličtiny do češtiny nezdržoval. Naopak, umožňoval to, co přednášející říkal, lépe pochopit a zpracovat.

Východiskem přednášky je teze, že velká část problému, kterou má dnešní Západ s náboženstvím, pochází z toho, že jsme nebyli

vychování k myšlení paradoxním způsobem. Přitom Ježíš pomocí paradoxů učil.

Paradox je, když se něco zdá být protimluvem, avšak jestliže je tento protimluv zahrnován jiným způsobem (je vložen do jiných souvislostí), pak už se nám to jako protimluv nejeví. Jako příklady běžně přijímaných paradoxů katolické víry Rohr uvádí – Ježíš je zároveň plně člověkem a zároveň Bohem. Marie je zároveň matka a zároveň panna.

Paradoxní myšlení je způsob uvažování, které není duální – nevidí svět v pojmech „buď, a nebo“.

My jsme vycvičeni, zvláště pokud jsme vzdělaní, k vytyčení otázky a k nalezení řešení. Odpovědi a řešení ale skutečně neotvírají duši. Odpovědi neotvírají srdce. A odpovědi ani opravdově neotvírají mysl. Ale otázky ano. Bibličtí učenci zjistili, že ve čtyřech evangeliích je Ježíšovi dohromady položeno 183 otázek. Tvrdí se, že přímou odpověď dává Ježíš pouze na TŘI z těchto otázek. Často změní předmět hovoru, když zjistí, že ten člověk je nepřátelský nebo neupřímný, nebo jenom mlčí, někdy vypráví příběh a velmi často prostě zasadí tu otázku do jiného rámce.

Jedním ze závěrů přednášky je, že víra je ochota a ta svoboda žít bez jistot, žít s určitou mírou temnoty.

Buď, a nebo přístup vede k výchově – „všechno, nebo nic“. Při přípravě na konferenci o závislostech R. Rohr studoval práce mnoha lékařů a psychiatrů, kteří pracují se závislými lidmi. A ti říkali, že je jedna charakteristika, kterou nalézají téměř univerzálně u závislých lidí. Charakteristický je pro ně způsob myšlení: „všechno, nebo nic“. Pokud to není dokonalé, je to příšerné. Jestli to není zcela správně, pak je to špatně. Pokud nejsem absolutně šťasten, tak jsem nešťasten. A nikdo jim neotevřel to vědomí, že většina života je někde mezi.

V závěru přednášky R. Rohr řekl: „Pokud nebudete umět přijmout paradox, nebudete umět přijmout sami sebe. Protože jste hromada protimluvů. A víte to. Jednu věc říkáme, a děláme jinou. Všichni to tak děláme. Když dokážeme odpustit tomu paradoxu, kterým

sami jsme, tak se to kupodivu stává uzdravením. Svoji temnou stránku nikdy dokonale neporazíte, ale PŘESTANETE NAZÝVAT TEMNOTU SVĚTLEM, pojmenujete ji pravdivě. To je ta hlavní změna. Uvidíte to, jaké to doopravdy je. Myslím, že to jediné, co Bůh od nás potřebuje, je pokora a poctivost. Ne dokonalost. Dokonalost na této zemi neexistuje.“

Osobně jsem si z této přednášky odnesl mnohem více, než lze v tomto krátkém článku nadhodit. Pokud by někdo chtěl tuto přednášku vyleshnout, mohu ji poskytnout.

František Sobotka

MALÁ CESTA UZDRAVENÍ

Kniha se zabývá jedním ze způsobů modlitby za uzdravení vzpomínek. Uvádí řadu svědectví o působení Boží moci skrze přímou modlitbu křesťanů. Na základě rozhovorů a svědectví mnoha lidí vychází autorka T. Pauline Edwardsová z předpokladu, že mnoho našich fyzických nemocí a emocionálních traumat má své kořeny v neuzdravených vzpomínkách a zraněních z dětství.

Radostné poselství této knihy spočívá v naději, že Pán „recykluje náš odpad“. Všechny zážitky i vzpomínky, které my lidé v sobě často chceme jednoduše pohřbit, potlačit, anebo ignorovat.

K dostání v prodejnách Karmelitánského nakl., nebo k objednání v obchůdku na Svaté Hoře, event. na www.kna.cz. Cena 229 Kč.

dle stránek kna.cz zpracovala AS

NEJEN PRO DĚTI

Milé děti, o pár stránek výše jsme se dozvěděli, kolik z Vás rádo zpívá a hraje na nějaký hudební nástroj. Proto jsme pro Vás našli vánoční rébus s notami. Na první pohled se může zdát komplikovaný, ale věříme, že si s ním, stejně tak jako s tím druhým, briskně poradíte.

rébus převzat z deti.vira.cz

Poblíž místa, kde se Ježíš narodil, nocovali pastýři a střídali se v hlídání svého stáda. Najednou se jim zjevil anděl a polekaným pastýřům řekl: "Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI

7	4	8	4	1
---	---	---	---	---

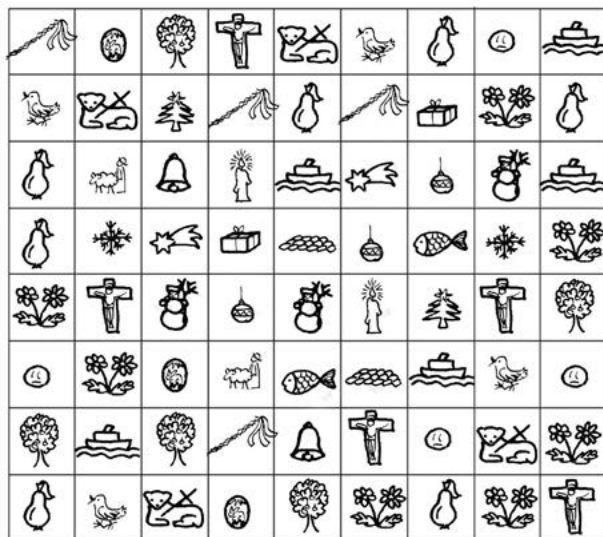
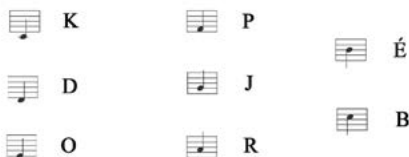
 LIDEM

2	4	6	5	3
---	---	---	---	---

 VŮLE!

Pomůžeme pastýřům poskládat ztracená slova? Úkol možná vypadá trochu složitě, ale s malou nápovědou si jistě rychle poradíte. Každá nota má svoji řádku a je k ní přiděleno jedno písmeno abecedy. Vyberte si postupně vždy jeden druh noty a spočítejte, kolikrát se objevuje v písničce pod tímto povídáním - číslo si pak poznamenejte k odpovídající notě s písmenkem. Až vše spočítáte, určitě si rychle poradíte s dosazením písmen do očíslovaných kolonek a dozvíte se tak, co uslyšeli pastýři.

Malá nápověda: když např. nota, u které je písmeno P, bude v písničce 7x, napíšete písmeno P do kolony s malým číslem 7

Vybarvíš-li všechna políčka se symboly Vánoc, dozvíš se, proč se Pán Ježíš narodil.

Pak jistě snadno doplníš větu evangelia svatého Jana: "Neboť Bůh tak _____ svět, že dal svého jedno-rozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný." (J 3, 16)

www.deti.vira.cz

